

عنوان مقاله: حمله SQL Injection چیست؟ صفرتا صد حمله تزریق SQL و راه های جلوگیری از آن

نویسنده مقاله: تیم فنی نیک آموز

تاریخ انتشار: ۹ اردیبهشت ۱۴۰۳

منبع: <https://nikamooz.com/sql-injection-attack/>

حمله SQL Injection نوعی سواستفاده امنیتی است که در آن، هکر یا اصطلاحاً Attacker، کد SQL را به فیلدهای ورودی یک وب اپلیکیشن یا کوئری پایگاه داده تزریق می کند. هدف از این کار، دستکاری کوئری SQL اپلیکیشن به منظور دسترسی به داده های حساس یا انجام اقدامات غیرمجاز است. در این مقاله، پس از بررسی چستی حمله تزریق SQL، نحوه اجرا، چگونگی تشخیص و روش های جلوگیری از آن شرح داده می شوند.

آشنایی با ساختار کوئری ها

در ابتدا باید توجه داشت که برای شناسایی آسیب پذیری های حمله SQL Injection، لازم است شما ساختار زبان SQL را درک کنید. SQL یک زبان کوئری نویسی ساختاریافته است که برای برقراری ارتباط و دستکاری پایگاه های داده، استانداردسازی شده است. به طور مثال، شما باید با مباحثی همچون [دستور Select](#) و [دستور آپدیت](#) و [دستور Insert](#) و [عبارت Where](#) و همچنین [نوع های داده در SQL Server](#) آشنایی داشته باشید. از میان [انواع سیستم مدیریت پایگاه داده رابطه ای \(RDBMS\)](#)، می توان SQL Server را یکی از پرکاربردترین آن ها در نظر داشت. برای آشنایی بیشتر با این RDBMS، پیشنهاد می شود به [مقاله آموزش SQL Server](#) مراجعه کنید.

حمله SQL Injection چیست؟

SQL Injection نوعی حمله (Attack) محسوب می شود که در آن، دستورات مخرب SQL درون فیلدهای ورودی یک وب اپلیکیشن تزریق می شوند تا بدین شیوه، [پایگاه داده](#) (Database) اپلیکیشن دستکاری شود. در این حمله، از اعتبارسنجی ضعیف ورودی و روش های کدگذاری ناامن سوءاستفاده می شود و Attacker ها این اجازه را خواهند داشت که دستورات دلخواه SQL را اجرا کنند. به طور کلی، انواع حملات SQL Injection، از نوع کلاسیک آن گرفته تا نوع Blind آن، هر یک چالش های خاصی را ایجاد می کنند و لازم است از معیارهایی برای کاهش ریسک های مربوط به آن ها استفاده کرد.

حملات SQL Injection چگونه اجرا می شوند؟

حمله SQL Injection از رویکردی گام به گام پیروی می کند؛ بدین شیوه، Attacker ها می توانند از آسیب پذیری های موجود در لایه پایگاه داده وب اپلیکیشن سوءاستفاده کنند. شما با درک صحیح فرآیند اجرای حمله تزریق SQL، می توانید به شناسایی و کاهش اثرات آسیب پذیری های تزریق اسکریپت SQL بپردازید. نحوه اجرای حملات SQL Injection به شرح زیر است:

۱- شناسایی فیلدهای ورودی آسیب پذیر

تشخیص فیلدهای ورودی که مستقیماً داده های کاربر را بدون اعتبارسنجی مناسب در دستورات SQL قرار می دهند، یکی از گام های کلیدی در راه اندازی حمله SQL Injection محسوب می شود. این فیلدهای ورودی، نقاط ورود (Entry Point) بالقوه ای برای تزریق کد مخرب SQL و سوءاستفاده از آسیب پذیری های موجود در اپلیکیشن هستند. فرم های Login، کادر جستجو (Search Box) و فرم های ورودی کاربران، نمونه هایی از نقاط ورود متداول هستند.

۲- تست آسیب پذیری

پس از اینکه نقاط بالقوه تزریق شناسایی شدند، Attacker ها با به کارگیری تکنیک های مختلف مانند قراردادن کاراکترهای خاص و سینتکس SQL، نقاط تزریق را مورد تست و آزمایش قرار می دهند. در این بررسی ها، تعیین می شود که آیا اپلیکیشن به حملات تزریق آسیب پذیر است یا خیر. در این گام، جستجو برای پیام های خطا، رفتار غیرمنتظره یا نشت داده (Data Leakage)، که نشان دهنده آسیب پذیری های بالقوه هستند، صورت می گیرد.

۳- ساختن کد مخرب (Payload)

حمله‌کنندگان، **کدهای مخرب** (Payload) حمله SQL Injection را متناسب با آسیب‌پذیری‌های مشخصی که در طول تست پیدا کرده‌اند، طراحی می‌کنند. این کدهای مخرب به منظور دستکاری دستورات SQL و با هدف دستیابی به نتایج موردنظر ایجاد می‌شوند. استخراج اطلاعات حساس یا دور زدن احراز هویت، از مواردی هستند که به‌عنوان نتیجه از حمله SQL Injection انتظار می‌روند. توجه شود که براساس رفتار مشاهده‌شده از اپلیکیشن، Attacker می‌تواند از تکنیک‌های تزریق SQL مانند روش Union-Based، Error-Based یا Time-Based استفاده کند.

۴- اجرای حمله

با ایجاد کد مخرب مناسب، Attacker ها ورودی مخرب را از طریق فیلدهای ورودی آسیب‌پذیر ارسال خواهند کرد. وب‌اپلیکیشن بدون استفاده از اعتبارسنجی مناسب، ورودی را پردازش می‌کند و به‌دنبال آن، دستورات تزریق‌شده SQL اجرا می‌شوند.

۵- تجزیه و تحلیل نتایج

Attacker ها پاسخ اپلیکیشن را برای تعیین اینکه آیا حمله موفقیت‌آمیز بوده است یا خیر، تجزیه و تحلیل می‌کنند. اگر فرآیند موفقیت‌آمیز باشد، احتمالاً دستیابی به اطلاعات ارزشمندی میسر می‌شود. این دیتای ارزشمند می‌تواند محتوای پایگاه داده، پیام‌های خطایی که ساختار دیتابیس را آشکار می‌کنند یا سایر موارد باشد.

۶- تکرار و بهبود

ممکن است Attacker ها طبق نتایج مشاهده‌شده، شیوه‌های حمله خود را تکرار کرده، آن‌ها را بهبود بخشند و به‌طور مداوم، به‌دنبال آسیب‌پذیری‌های بیشتری باشند.

پیاده سازی فنی حمله SQL Injection

در این بخش قصد داریم با بررسی یک سناریو، حمله SQL Injection را شرح دهیم.

یک فرم ورود (Login) متشکل از دو فیلد برای نام کاربری و رمز عبور در نظر بگیرید که از طریق کوئری زیر بررسی می‌شوند:

```
SELECT * FROM users WHERE username = 'input_username' AND password = 'input_password';
```

برای عبور از مرحله احراز هویت، فرد حمله‌کننده یا همان Attacker می‌تواند کد مخرب زیر را در فیلد Username تزریق کند.

```
' OR 1=1 -
```

کوئری حاصل، مشابه زیر خواهد بود:

```
SELECT * FROM users WHERE username = '' OR 1=1 --' AND password = 'input_password';
```

در کوئری فوق، دو خط تیره (-) باعث می‌شود تا بخش باقی‌مانده از کوئری، کامنت شده و غیرفعال بماند. در نتیجه، فرآیند بررسی رمز عبور دور زده خواهد شد و به فرد حمله‌کننده اجازه می‌دهد تا بدون دسترسی به رمز عبور معتبر وارد شود.

در کنار موارد فوق، به ملاحظات جانبی زیر نیز توجه کنید:

- حمله SQL Injection تنها بر روی سیستم‌هایی مجاز است که اجازه صریح برای تست آن‌ها داشته باشید.
- برای اجتناب از آسیب‌رساندن به سیستم‌های عملیاتی یا نقض کردن اصول اخلاقی، احتیاط شرط است.
- هنگام انجام تست‌های امنیتی و **تست نفوذ** (Penetration Test)، همیشه قوانین و اصول اخلاقی را رعایت کنید.

جلوگیری از SQL Injection

جلوگیری از حملات تزریق SQL، مستلزم استفاده ترکیبی از روش‌های امن کدگذاری، اعتبارسنجی ورودی و استفاده از تکنولوژی‌های دفاعی مناسب است. در این بخش، مهم‌ترین استراتژی‌های لازم برای جلوگیری از آسیب‌پذیری‌های حمله SQL Injection بررسی خواهند شد.

۱- استفاده کوئری‌های پارامتربندی شده (Parameterized) یا عبارات آماده

به جای الحاق مستقیم ورودی کاربر به کوئری SQL، از **کوئری‌های پارامتربندی شده** یا **Prepared Statement ها** استفاده کنید که توسط **زبان برنامه نویسی** یا فریم‌ورک ارائه شده‌اند. این نوع کوئری‌ها، کد SQL را از ورودی کاربر جدا می‌کنند و از تزریق دستورات مخرب SQL توسط Attacker جلوگیری خواهند کرد.

۲- اعتبارسنجی و پاک سازی ورودی

اعتبارسنجی و پاک سازی ورودی باید به طور دقیق انجام شود تا این اطمینان به وجود آید که داده های کاربر با فرمت موردانتظار تطبیق دارند و حاوی کاراکترهای مخرب نیستند. شما باید ورودی را بر مبنای یک لیست سفید (Whitelist) متشکل از کاراکترهای مجاز، اعتبارسنجی کنید یا از عبارات منظم (Regular Expression) برای اعمال محدودیت بر ورودی بهره ببرید.

۳- پیروی از اصل حداقل امتیاز (Least Privilege Principle)

از اصل حداقل امتیاز پیروی کنید و به کاربران پایگاه داده تنها تا سطح لازم برای عملکرد اپلیکیشن دسترسی دهید. استفاده از حساب های کاربری با سطح دسترسی بالا، مانند اکانت های دارای امتیازات Administrative، در کد برنامه اجتناب کنید.

۴- استقرار فایروال های وب اپلیکیشن (WAF)

با استقرار فایروال های وب اپلیکیشن (WAF) می توانید بر ترافیک ورودی HTTP نظارت کرده و آن ها را فیلتر کنید. در چنین شرایطی، امکان بلوک کردن درخواست هایی به وجود می آید که نشان دهنده حمله تزریق SQL هستند. WAF ها به واسطه قابلیت تحلیل درخواست ها و پاسخ های HTTP، به صورت بلادرنگ در تشخیص و جلوگیری از حمله SQL Injection به شما کمک می کنند.

۵- حسابرسی امنیتی منظم

حسابرسی امنیتی (Security Audits) و ارزیابی آسیب پذیری وب اپلیکیشن ها باید به صورت منظم انجام شوند تا آسیب پذیری SQL Injection پیش از سوءاستفاده، شناسایی و رفع شود. می توان از ابزارهای اسکن خودکار و همچنین، ابزارهای بررسی Manual کد به منظور تشخیص آسیب پذیری های بالقوه و ضعف های امنیتی استفاده کرد.

۶- پارامترسازی ورودی

از تکنیک های پارامترسازی ورودی مانند [استور پروسیجر](#) (Stored Procedure)، کوئری های پارامتربندی شده و فریمورک های ORM به هدف مدیریت ایمن ورودی کاربر استفاده کنید. کوئری های پارامتربندی شده تضمین می کنند که ورودی کاربر تنها به عنوان دیتا در نظر گرفته شود و نه کد اجرایی. این امر، خطر آسیب پذیری حمله SQL Injection را کاهش خواهد داد.

۷- مدیریت خطا

مکانیزم های مدیریت خطای قدرتمندی را پیاده سازی کنید تا از نمایش پیغام های خطا با جزئیات زیاد به حمله کنندگان جلوگیری شود. از سوی دیگر، مطمئن شوید که پیام های خطایی که به کاربر نمایش داده می شوند، اطلاعات حساسی را درمورد ساختار پایگاه داده یا کوئری آشکار نکنند.

۸- آموزش توسعه دهندگان

توسعه دهندگان باید در خصوص شیوه های کدنویسی ایمن و آسیب پذیری های رایج مانند SQL Injection ، آموزش ببینند و مهارت کافی کسب کنند. منابع آموزشی را در اختیار توسعه دهندگان قرار دهید تا خطرات مرتبط با مدیریت نادرست ورودی و اهمیت شیوه های کدنویسی ایمن را به خوبی درک کنند.

با اجرای این اقدامات پیشگیرانه، سازمان ها می توان به صورت چشم گیری از خطر آسیب پذیری های حمله SQL Injection بکاهد و وبسایت ها و پایگاه داده های خود را در مقابل سوء استفاده های مخرب محافظت کنند.

تشخیص آسیب پذیری در برابر حمله SQL Injection

برای تشخیص آسیب پذیری های SQL Injection در هنگام روبرویی با این نوع حملات، ترکیبی از تست، اسکن خودکار و تکنیک های مانیتورینگ نیاز است. در این بخش، به بررسی برخی از شیوه های تشخیص آسیب پذیری های تزریق اس کیو ال می پردازیم.

۱- بررسی کد به صورت دستی

سورس کد اپلیکیشن را به صورت Manual و کامل بررسی کنید تا آسیب پذیری های بالقوه حمله SQL Injection شناسایی شوند. توجه کنید که در کدام قسمت، داده های کاربر بدون اعتبارسنجی یا پاک سازی مناسب، مستقیماً در کوئری های SQL قرار گرفته اند. به جای استفاده از الحاق رشته (String Concatenation)، کوئری های SQL پویایی را جستجو کنید که با استفاده از کوئری های پارامتر بندی شده یا عبارات آماده (Prepared Statements) ساخته شده اند.

۲- تجزیه و تحلیل استاتیک خودکار

ابزارهای آنالیز استاتیک اتوماتیک را به منظور اسکن کد بیس (Codebase) اپلیکیشن برای الگوها و نشانه های شناخته شده آسیب پذیری های حمله SQL Injection استفاده کنید. ابزارهای آنالیز ایستا این قابلیت را دارند که بدون اجرای اپلیکیشن، آسیب پذیری های بالقوه، همچون رسیدگی نامناسب به ورودی و ساخت کوئری های SQL نامن را تشخیص دهند.

۳- تست امنیت برنامه پویا (DAST)

با ارسال دیتای ورودی مخرب، به اجرای تست پویایی اپلیکیشن برای شناسایی آسیب پذیری ها به صورت بلادرنگ پردازید. فریمورک های تست نفوذ و اسکنرهای آسیب پذیری را به هدف شبیه سازی حملات SQL Injection و تشخیص آسیب پذیری ها در روتین های اعتبارسنجی ورودی برنامه به کار ببرید.

۴- تست اعتبارسنجی ورودی (Input Validation Testing)

با ارسال انواع مختلفی از ورودی ها، از جمله کاراکترهای خاص و دستورات SQL، مکانیزم های اعتبارسنجی ورودی را بررسی کرده تا بدین طریق، ضعف های احتمالی در روتین های اعتبارسنجی ورودی شناسایی شوند. علاوه بر این، رفتارهای غیرمنتظره یا پیام های خطایی که ممکن است نشان دهنده رسیدگی نامناسب به ورودی کاربر باشد را جستجو کنید.

۵- تست مبتنی بر خطا (Error-Based Testing)

از پیام‌های خطای تولیدشده توسط اپلیکیشن برای تعیین وجود آسیب‌پذیری‌های حمله SQL Injection استفاده کنید. پاسخ‌های خطا را برای نشانه‌هایی از خطاهای دستور SQL یا Exception های پایگاه داده، تجزیه و تحلیل کنید.

۶- تست مبتنی بر زمان (Time-Based Testing)

با وارد کردن تأخیرهای زمانی در داده‌های ورودی، بررسی کنید که آیا زمان پاسخ (Response Time) اپلیکیشن براساس ورودی تزریق‌شده تغییر می‌کند یا خیر. در صورت وجود مغایرت در زمان پاسخ، احتمالاً آسیب‌پذیری بالقوه حمله SQL Injection وجود داشته باشد. در چنین شرایطی، ممکن است فرد حمله‌کننده اطلاعات را به صورت مرحله‌ای و افزایشی استخراج کنند.

۷- مانیتورینگ مداوم

شما می‌توانید با پیاده‌سازی روش‌های لاگ‌گیری (Logging) و مانیتورینگ قدرتمند، به شناسایی رفتارهای غیرعادی و فعالیت‌های مشکوک‌ی پردازید. بدین شیوه می‌توانید مواردی که ممکن است بیان‌گر حملات تزریق SQL باشد را تشخیص دهید. توجه کنید که به‌واسطه مانیتور کردن لاگ‌های پایگاه داده، امکان تشخیص کوئری‌ها یا الگوهای دسترسی غیرعادی فراهم می‌شود.

۸- یکپارچه سازی Threat Intelligence

از طریق سورس‌های Threat Intelligence، از تهدیدات نوظهور و تکنیک‌های حمله سایبری آگاه باشید. درحقیقت، شما می‌توانید از پایگاه‌های داده Threat Intelligence، به منظور تشخیص شاخص‌های شناخته‌شده حمله SQL Injection و کاهش آسیب‌پذیری‌ها به صورت پیشگیرانه بهره‌مند شوید.

جمع بندی: مقابله با حملات SQL Injection

در این مقاله، حمله SQL Injection به همراه شیوه‌های جلوگیری از آن بررسی شد. به‌طورکلی، حملات تزریق SQL تهدیداتی جدی برای Web Application ها و پایگاه‌های داده ایجاد می‌کنند و ممکن است به Data Breach، اختلال در سرویس و آسیب‌های مختلفی منجر شود. سازمان‌ها برای به حداقل رساندن این خطرات، ملزم هستند از اقدامات امنیتی پیشگیرانه‌ای مانند اعتبارسنجی ورودی، کوئری‌های پارامتربندی‌شده، اصل حداقل امتیاز، فایروال‌های وب‌اپلیکیشن، حسابرسی امنیتی منظم، مدیریت Patch و سایر موارد استفاده کنند. درحقیقت، سازمان‌ها با اولویت‌دهی به شیوه‌های کدگذاری امن و حساسیت به تهدیدات امنیتی سایبری، می‌توانند از یکپارچگی و محرمانگی داده‌ها محافظت کنند.